

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7Pc/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2719200069
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2020:2719200069.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci oprávneného: Y. H., W.. X.X.XXXX, F. Š. W.Y. XXX/XX, V., zast. advokátom JUDr. Jánom Pekarom, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica proti povinnému: R. V., W.. X.XX.XXXX, F. R.. F. XXXX/X, Q., o návrhu na zvýšenie výživného plnoletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné povinnému na oprávneného zo sumy 49,79 eur na sumu 154 eur mesačne s účinnosťou od 15.01.2019 do 23.09.2019, ktoré je splatné k rukám oprávneného vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Nedoplatok na zročnom výžinom za obdobie od 15.1.2019 do 23.9.2019 v sume 1030 eur, súd povoľuje povinnému splácať v splátkach po 29 eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám oprávneného počínajúc právoplatnosťou tohto rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 4C/192/05-34 zo dňa 30.11.2005 v časti o výške výživného povinného.

Súd nepriznáva žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom doručeným súdu dňa 15.1.2019 domáhal zvýšiť výživné povinnému voči nemu zo sumy 1500 Sk (49,79 eur) na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu (15.1.2019). Návrh odôvodnil tým, že naposledy bolo o výžinom rozhodované v roku 2005, v súčasnosti študuje 4. rokom na strednej škole, čím vzrástli jeho potreby. V návrhu uviedol, že jeho matka súhlasila, aby povinný na neho platil výživné po 33 eur mesačne z dôvodu, lebo povinný súhlasil s návrhom jeho matky zmeniť mu ako dieťaťu priezvisko na „..“

2. Oprávnený na pojednávaní dňa 23.1.2020 žiadame určiť výživné povinnému do 23.9.2019, kedy nastúpil do práce. Povinný súhlasil so zvýšením výživného, avšak nie v navrhutej výške. Zo začiatku konania navrhol zvýšiť výživné najviac na 50 eur mesačne a v rámci odvolania voči prvému rozsudku navrhol zvýšiť najviac na 100 eur mesačne. Dal súdu do pozornosti, že jeho syn sa s nim ani len nerozpráva, vyká mu a písomne mu oznámil, že nie je dôvod byť vo vzájomnom telefonickom kontakte.

3. Okresný súd Skalica vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 7Pc/1/2019-56 zo dňa 04.04.2019, ktorý odvolací súd zrušil uznesením č. k. 26CoP/26/2019-70 z 16.10.2019. Následne okresný súd postupoval

v intenciách záverov odvolacieho súdu . Súd osobitne vyzval oprávneného (navrhovateľa) na preukázanie zmeny pomerov na jeho strane a u jeho matky, na predloženie listín preukazujúcich jeho bežné výdavky so štúdiom, cestovaním, stravovaním a iné, tiež výdavky nad rámec bežných výdavkov. Súd tiež vyzval oboch rodičov oprávneného na preukázanie ich osobných a majetkových pomerov, osobitne otca na preukázanie príjmu za obdobie od apríla 2019 doposiaľ; rovnako výdavky s bývaním, stravovaním, poberanie daňového bonusu, rodinných výdavkov atď.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, rozsudkom OS Senica č.k. 4C/192/05-34 z 30.11.2005, potvrdeniami o príjme rodičov oprávneného, lustráciou v Sociálnej poisťovni, výpisom z účtu manželky povinného, listom oprávneného z 22.1.2019, potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti manželky povinného E. V., pripojeným spisom OS Skalica sp. zn. 9Pc/21/2019, potvrdením o návšteve strednej školy oprávneným, zmluvou o stavebnom sporení oprávneného, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Z obsahu pripojeného spisu OS Skalica sp. zn. 9Pc/21/2019 súd zistil, že rozsudkom č.k. 9Pc/21/2019-29 z 27.11.2019 bola zrušená vyživovacia povinnosť povinného (otca) voči oprávnenému s účinnosťou od 1.10.2019. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.1.2020.

6. Naposledy bolo výživné na navrhovateľa (ďalej len „oprávneného“) upravené pri rozvoze jeho rodičov rozsudkom OS Senica č. k. 4C/192/05-34 z 30.11.2005 (právoplatný 4.1.2006), kedy bolo určené výživné v sume 1500 Sk (49,79 eur). V tom čase chodil oprávnený do materskej škôlky a ani jeden z rodičov nemal inú vyživovaciu povinnosť. Povinný mal zárobok 15.000 Kč mesačne a matka oprávneného vo výške 11.487 Sk.

7. Z obsahu vyhlásenia z 15.4.2009 (čl. 3 spisu)súd zistil, že matka oprávneného súhlasila s tým, aby od mája 2009 platil povinný (otec) výživné na syna po 33 eur mesačne a prejavila vôľu, že v budúcnosti nebude od neho požadovať vyššie výživné.

8. V súčasnosti má oprávnený ukončený 4.ročník strednej odbornej školy (strojníckej) U. L., ktorú ešte navštevoval v čase podania si návrhu na súd. Podľa potvrdenia strednej odbornej školy strojníckej bol oprávnený status študenta do 31.8.2019. Od začiatku septembra 2019 bol zaevidovaný ako nezamestnaný, nepoberal podporu v nezamestnanosti a od 23.9.2019 je zamestnaný v riadnom pracovnom pomere. Za odpracované dni v septembri 2019 mal čistú mzdu 64,40 eur (čl. 114 spisu). Podľa jeho tvrdenia mama prispieva mesačne svojim rodičom na elektrinu, vodu a plyn 100 eur. Od času, čo je zamestnaný, on matke na tieto poplatky prispieva sumou 50 eur. Býval a doposiaľ aj býva v spoločnej domácnosti s matkou a starými rodičmi v ich rodinnom dome. K svojim výdavkom počas štúdia na strednej škole uviedol, že denne dochádzal do školy na trase V. - L. a mal s tým mesačné výdavky na cestovné 24 eur. Dodal, že medzi obcami chodí aj vlak, ale je to ďaleko a nie sú pravidelné spoje. Na začiatku školského roku mu matka platila ZRPŠ 20 eur. Počas štúdia na strednej škole mal striedavo týždeň vyučovanie v škole a týždeň prax. V škole sa nestravoval, výdavky v bufete v škole mal 30 eur mesačne a počas týždennej praxe sa stravoval vo firme, kde mal výcvikové stredisko a platil za stravu cca 20 eur na mesiac. Na začiatku školského roku mu matka kupovala školské pomôcky za cca 10 eur, pracovné zošity. Až na otázku súdu (v rámci konania po zrušujúcom prvom rozsudku okresného súdu) oprávnený priznal, že za prax dostával vo firme 50 eur mesačne. Školské výlety mu financovala matka. Zmaturoval v mesiaci jún 2019, nikde nebrigádoval, v septembri sa zamestnal. K ďalším výdavkom na domácnosť, ktorú má podľa jeho slov s matkou samostatnú - oddelenú od starých rodičov uviedol: drogériu 20 eur , strava na neho 80 eur . Výdavky na oblečenie mal a má 30 eur mesačne. Preukázateľne mu matka platila stavebné sporenie po 14,94 eur a životné poistenie 9,03 eur mesačne. Nemal žiadne zdravotné problémy, až na dioptrie 3,70, nosí očné šošovky, s čím má výdavky 18 eur mesačne. Ako dôvod používania šošoviek uviedol, že okuliare mu v škole vadili na telesnej a tiež na praktickom vyučovaní a síce cez leto nikde nepracoval , nosil ich aj v tomto období. Z obsahu e-mailu matky oprávneného z (čl. 122 spisu) mal súd preukázané, že objednávala očné šošovky, na čo reagoval dodávateľ spätne dňa 25.7.2019 a zaslal vyúčtovanie k objednanému tovaru. Išlo o 6 ks šošoviek typ Top Vue Air s diop. -3,75 v sume 17,99 eur a s dioptriou 3,50 za 17,99 eur. Oprávnený potvrdil, že nie len on ale i jeho matka nosí šošovky.

9. Písomným čestným prehlásením triednej učiteľky K.. N. oprávnený preukázal, že mu matka zaplatila príspevok na stužkovú slávnosť v sume 160 eur. Tiež podľa jeho slov mu zaplatila autoškolu 650 eur,

zariadenie detskej izby (nábytok za 279,40 eur a podlahu 127,09 eur) kúpila mu farebnú tlačiareň potrebnú k maturite za 166,55 eur. Oprávnený ako celkové výdavky na domácnosť uviedol aj: plyn 103 eur mesačne, elektrinu 56 eur mesačne, vodu 34,28 eur štvrťročne, Digi (evidované na matku oprávneného) v sume 12,60 eur , rozhlas a TV 4,64 eur, komunálny odpad 84 eur na 4 osoby, daň z nehnuteľnosti (domu v BSM starých rodičov oprávneného) 49,27 eur, telefón oprávnený spolu s matkou 40 eur, internet 11,39 eur. Na šekoch a faktúrach k poplatkom na dom (voda, plyn, elektrina, TV, internet, tiež komunálny odpad, daň z nehnuteľnosti) je uvedené meno starého otca oprávneného.

10. Oprávnený potvrdil súdu, že s otcom sa nestretáva, otec mu výživné naposledy zaplatil v auguste 2019. Uviedol, že v roku 2009 došlo práve z podnetu jeho matky k zmene jeho priezviska a od toho času sa nestretávajú. Jeho rodičia spísali dohodu, že pokiaľ bude povinný súhlasiť so zmenou jeho priezviska, tak matka nebude požadovať zvýšenie výživného.

11. Z potvrdenia SKAND Skalica , spol. s r.o. mal súd preukázané (čl. 121 spisu), že výška jednosmerného zľavneného cestovného pre študenta v roku 2019 je na trase L. -V. -V. v sume 0,60 eur. Z faktúry z 24.7.2019 (čl. 123) súd zistil, že matka oprávneného ako odberateľ si objednala laminátovú podlahu a podložku pod podlahy celkovo za 127,09 eur. Taktiež si ona objednala vo firme SCONTO nábytok skriňu za 258 eur.

12. Matka oprávneného nemá žiadne maloleté deti. Je zamestnaná, v období od 1/2018-11/2018 (v čase prvého rozhodnutia súdu) mala netto mesačný príjem v priemere 471,54 eur mesačne. V zmysle jej posledného potvrdenia o príjme predloženého súdu mala v období 4/2019 až 9/2018 netto mesačný príjem 516 eur mesačne. Príjem matky za ďalšie obdobie oprávnený už nedoložil. Býva v spoločnej domácnosti s oprávneným a svojimi rodičmi v rodinnom dome, ktorý im patrí. Matka platila za syna aj komunálny odpad ročne, za rok 2019 išlo sumu 21 eur. Oprávnený doložil šeky a bločky svedčiacie o mesačných platbách jeho starých rodičov s bývaním v dome: plyn, elektrina, voda, Digi evidované na matku oprávneného, rozhlas a TV, komunálny odpad, daň z nehnuteľnosti, telefón oprávnený s matkou, internet (presné sumy sú uvádzané už v ods. 9 odôvodnenia tohto rozsudku). Počas štúdia oprávneného matka hradila všetky jeho výdavky so školou, stravou, oblečením, poisťky (uvádzané už v ods. 8 odôvodnenia tohto rozsudku).

13. Povinný je zamestnaný, za obdobie od apríla 2018 do februára 2019 mal netto mesačný príjem 775,40 eur. Za ďalšie obdobie otec súdu svoj príjem nepreukázal, síce bol na to súdom osobitne vyzývaný. Otec len tvrdil, že jeho príjem je rovnaký. Otec je vyučený murár. Povinný je ženatý od 20.5.2016, s manželkou býva v 3. izbovom byte , ktorý patrí do ich BSM. V spoločnej domácnosti s nimi býva aj plnoletá dcéra jeho manželky, ktorá je riadne zamestnaná a na bývanie im prispieva 60 eur mesačne. Povinný má preukázateľné mesačné výdavky na hypotéku na byt 98,21 eur; výdavky s bývaním: nájom 152,32 eur, RTVS v sume 4,64 eur, káblovka 11,55 eur, internet 11,72 eur, elektrinu 22 eur. Platí ročne komunálny odpad 50,59 eur na tri osoby (t.j. na jednu osobu 16,86 eur), daň z nehnuteľnosti 20 eur ročne. Podľa slov povinného (čl. 100 spisu) berie mesačne lieky na tlak za cca 7 eur a jeho manželka má mesačné výdavky na lieky 25 eur.

14. Povinný preukázal, že jeho manželka je evidovaná ako nezamestnaná od 4.7.2018, posledný raz jej bola vyplatená podpora v nezamestnanosti v februári 2019 v sume 31,80 eur (čl. 29 spisu). Podľa slov otca má jeho manželka zdravotné problémy, čo súdu preukazoval opakovane len potvrdením o dočasnej PN-ke uchádzača o zamestnanie (ďalej len „potvrdenie“) vystavené všeobecnou N. Y. G.. Z obsahu predmetného potvrdenia z 24.8.2018 (na čl. 31 v spise) súd zistil, že ako diagnóza je tu uvedené: I80.2 a že je neschopná práce od 22.8.2018. V potvrdení vystavenom dňa 28.8.2019 (na čl. 127 v spise) je uvedená diagnóza : M 54.2 s tým, že je neschopná práce od 23.8.2019. Z obsahu internetovej stránky : <https://mediately.co/sk/icd/> súd zistil, že diagnóza M 54.2 znamená : Panikulitída krku a chrbta v krčnohrudníkovej oblasti; diagnóza I80.2. znamená: embólia a trombóza.

15. Povinný žiadal v prípade zvýšenia mu výživného a vzniku nedoplatku povoliť mu ho splácať spolu s bežným výživným z dôvodu jeho majetkových pomerov a z dôvodu správania sa jeho syna voči nemu. Ako príklad uviedol, že požiadal syna dať mu svoje telefónne číslo, ale ten mu len listom oznámil, že nie je nutné aby mali vzájomne telefonický kontakt. Povinný namietal, že syn má s matkou mal samostatnú domácnosť z dôvodu, že matka nevie ani variť, bývajú u starých rodičov a tí všetko platia.

16. Z obsahu listu oprávneného z 27.9.2019 určeného pre povinného (otca) súd zistil, že v liste vlastný syn otcovi vyká a oznamuje mu, že od októbra 2019 nemusí platiť výživné, lebo je zamestnaný.

17. Účastníci konania zhodne uviedli, že otec na syna platil mesačne výživné 33,19 eur, okrem toho mu na nič neprispieval. Naposledy bolo výživné zaplatené v auguste 2019. Podľa povinného (otca) syn k nemu nechodí napriek súdom upraveného styku ani len na sviatky. Oprávnený nesúhlasil so splátkami pri nedoplatku na výživnom.

18. V rámci záverečného vyjadrenia oprávnený zotrval na podanom návrhu. Žiadal neprihliadať na zdravotný stav manželky oprávneného z dôvodu, lebo jej zdravotný stav preukázaný nebol. Naposledy súd rozhodoval o výživnom v roku 2005 a bez ohľadu na to, či to bola suma 33 eur alebo 50 eur, predmetná suma je veľmi nízka. Má za preukázanú zmenu pomerov u oboch účastníkov. Otec nikdy nič neprispel navyše, nekupoval darčeky, nikdy sa nezaujímal o syna. Zastáva názor, že povinný v nemalej miere zapríčinil vznik trov konania, lebo doteraz bol 4x vyzvaný na preukázanie príjmu, za tým účelom bolo 2x konanie odročené. S poukazom na § 54 a § 55 CMP žiadal zaviazať povinného nahradiť mu trovy konania v sume 621,85 eur (6 úkonov právnej služby v roku 2019 x 75,38 eur za úkon; v roku 2020 v sume 81,69 eur; paušál v roku 2019 po 9,80 eur x 6 a v roku 2020 v sume 10,62 + DPH).

19. Povinný žiadal prihliadať na to, že jeho manželka je práceneschopná. Odmietol platiť trovy konania, lebo ak si oprávnený zobral advokáta, tak na to má. Poukázal na to, že má príjem stále cca okolo 720 eur a dohodu o nízkom výživnom podmienenú zmenou priezviska vyhotovoval ten istý advokát, ktorý v súčasnosti oprávneného zastupuje.

20. Podľa § 62 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“), obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

21. Podľa § 62 ods. 4 veta prvá zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

22. Podľa § 62 ods. 5 zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

23. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

24. Podľa § 77 ods. 1 zákona o rodine, sa právo na výživné nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

25. Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

26. Podľa § 78 ods. 3 zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

27. Predmetom sporu je zvýšenie výživného na plnoleté dieťa rodičovi.

28. Súd bol pri rozhodovaní viazaný právnymi závermi odvolacieho súdu a doplnil dokazovanie v jeho intenciách. Pri skúmaní dôvodov návrhu na zvýšenie výživného súd prihliadal na odôvodnené potreby oprávneného i na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Pod odôvodnenými potrebami oprávneného, teda plnoletého dieťaťa je nutné rozumieť potreby základné, ktorými sú strava, ošatenie, hygiena, pomerná časť nákladov za bývanie, poplatky za lekársku starostlivosť, lieky, okuliare a pod.,

ako aj školské a mimoškolské aktivity, šport, kultúru. Možnosti a schopnosti povinného, teda rodiča, na ktorého je dieťa výživou odkázané, sú dané jednak jeho vzdelaním, povoláním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárobkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosti uplatniť sa v konkurencii. Vzhľadom na charakter návrhu súd vykonal porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania na základe vykonaného dokazovania. Samotná zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená subjektívnymi okolnosťami na strane povinného či oprávneného alebo objektívne, napr. vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného.

29. Preto aj súd skúmal zmenu pomerov, ktorá nastala za cca 13 rokov, ktoré uplynuli od poslednej úpravy výživného na strane oprávneného i na strane rodičov a zistil, že oprávnený úmerne veku vyrástol, medzi časom ukončil základnú školu, splnoletnel, v čase podania návrhu bol v poslednom ročníku na strednej škole a denne do školy dochádzal, v mesiaci máj/jún 2019 zmaturoval, od 23.9.2019 je zamestnaný a od 1.10.2019 bola otcovi na neho zrušená vyživovacia povinnosť.

30. Oprávnený mal počas štúdia v 4. ročníku strednej školy elementárne základné výdavky so stravovaním, cestovaním do školy, samozrejme aj školskými pomôckami. Podľa jeho vyjadrenie mal nasledovné mesačné výdavky: Na cestovné do školy mesačne 24 eur, ročne ZRPŠ 20 eur, školské pomôcky za cca 10 eur, výdavky na oblečenie 30 eur mesačne, výdavky v školskom bufete 30 eur mesačne (za dva týždne), strava na praxi 20 eur (za dva týždne), strava na neho doma 80 eur. Ako ďalšie mesačné výdavky uviedol stavebné sporenie 14,94 eur mesačne, životné poistenie v sume 9,03 eur mesačne, očné šošovky v sume 18 eur mesačne, drogéria do domácnosti s matkou eur mesačne, Digi 12,60 eur mesačne, komunálny odpad na neho 21 eur ročne, poplatky na telefón (spolu on s matkou) v sume 40 eur mesačne. Ako ďalšie mesačné výdavky uviedol pomernú časť výdavkov spojených s poplatkami a bývaním so starými rodičmi (na jeho osobu), ktoré uviedol nasledovne: plyn 103 eur mesačne, elektrina 56 eur mesačne, rozhlas a TV v sume 4,64 eur, internet 11,39 eur; štvrťročne voda 34,28 eur, ročne daň z nehnuteľnosti (domu v BSM starých rodičov oprávneného) 49,27 eur. Ďalej preukázal zaplatenie poplatku na stužkovú v sume 160 eur. nepreukázal ním spomínanú sumu 166,55 eur za farebnú tlačiareň, autoškolu 650 eur. V poslednom rade k výdavkom na jeho osobu zaradil jednorázové výdavky na zariadenie detskej izby kúpou nábytok za 279,40 eur a kúpu podlahy 127,09 eur.

31. Súd sa podrobne s predmetnými výdavkami vypořiadal pri určovaní výšky výživného. Na začiatku súd všeobecne konštatuje, že naposledy bola výška výživného upravená pred cca 13 rokmi, preto sa jednoznačne zvýšili potreby oprávneného v každom smere.

31.1. Pri cestovnom súd vychádzal z potvrdenia o výške cestovného za rok 2019, ktoré je 0,60 eur za jednu cestu x 2 cesty denne = 1,20 eur. Túto sumu súd vynásobil počtom pracovných dní pri 4 týždňoch, t.j. (5 dní x 4 týždne) 20 dní a dostal sumu 24 eur ako cestovné, ktoré mu akceptoval. Z ustálenej praxe je súdu známe, že na stredných školách sa platí tiež ZRPŠ, na škole navštevovanej oprávneným je to suma 20 eur, ktorú súd akceptoval. Taktiež spomínané školské pomôcky zakúpené na začiatku roku za 10 eur, pritom súd si sumu vyhodnotil ako 10 eur na školský rok, lebo oprávnený takúto sumu uviedol. Súd akceptoval ako objektívne mesačné výdavky aj jeho stavebné sporenie 14,94 eur, životné poistenie v sume 9,03 eur. Súd akceptoval aj výšku sumy na kontaktné šošovky 17,99 eur (čl. 122), lebo v obdobnej sume sa šošovky toho istého druhu pohybujú na internetových stránkach. Avšak akceptoval používanie šošoviek len počas praktickej výučby povinného, t.j. 2 týždne v mesiaci. Neakceptoval potrebu ich používania na vyučovacích hodinách z uvádzaného dôvodu, že mi okuliare zavádzajú na telesnej. preto aj z sumy 17,99 eur súd zobral na výpočet výživného do úvahy len polovičnú sumu, t.j. 8,995 eur. Súd hodnotí ako objektívny výdavok stravu počas praxe, avšak oprávnený nepreukázal akú výšku stravy reálne platil. Preto si súd pomohol voľnou úvahou, že bežne na stredných školách sa v čase štúdia oprávneným platilo mesačne stravné cca 20 -25 eur pri 4 pracovných týždňoch, potom pri 2 týždňoch praxe by išlo o sumu 12,50 eur (25:2). Ďalej súd neakceptoval oprávneným uvádzaný výdavok na stravu v bufete v škole 30 eur z dôvodu, že v zmysle jeho vyjadrení mal vyučovanie v škole každý druhý týždeň, t.j. cca 2 týždne v mesiaci a teda suma 30 eur minútá v bufete je neprimeraná. Súd prihliadal i na to, že oprávnený sprvu tvrdil, že do školy si väčšinou nosí horalku a vodu a doma je navarené a sumu 30 eur v bufete deklaroval len dodatočne, pričom ju ničím nepreukázal. Je pochopiteľné, že matka musela (resp. by mala) synovi chystať do školy desiate či zabezpečiť mu stravu, preto súd akceptoval len

všeobecne, že mal výdavky so stravou aj v vyučovacích týždňoch. Taktiež súd hodnotí ako objektívny výdavok na stravu v domácom prostredí vo výške 80 eur, ktorá suma nie je vysoká vzhľadom na to, že ide o stravu už pre dospelého človeka. Takto zadefinovanú výšku výživného súd ponechal aj na čas letných prázdnin v roku 2019, kedy mal oprávnený ešte status študenta ako aj na čas mesiaca september 2019, keďže v tomto období bol ešte nezamestnaný, bez príjmu a nájdu si prácu koncom septembra mu bola vyplatená mzda za obdobie od 23.9.2019 do 30.9.2019 v sume 64,40 eur. Výdavky na oblečenie pravidelne mesačne vo výške 30 eur súd akceptoval. Súd neakceptoval celý výdavok 20 eur mesačne na drogériu na domácnosť u oprávneného s matkou, ale len 10 eur z dôvodu, že počítal so základnými produktmi v bežných cenách (nie značkové produkty) ako sú čistiace prostriedky, prášky, hygienické potreby. Súd pritom prihliadal na fakt, že oprávnený žije s matkou v spoločnej domácnosti s starými rodičmi, ktorí s isto tiež podieľajú na kúpe drogérie.

31.2. Súd neakceptoval výdavok na daň z nehnuteľnosti (49,27 eur- čl. 84 spisu), dom v ktorom oprávnený býva z dôvodu, že dom je v BSM jeho starých rodičov. Súd akceptoval výdavok na Digi 12,60 eur mesačne, lebo je osobitne vedené len na matku oprávneného. Tiež akceptoval výdavok za komunálny odpad na oprávneného platený ešte v roku 2019 je matkou vo výške 21 eur ročne. Súd neprihliadal na výdavky na telefón v sume 40 eur, lebo v tejto sume deklaroval oprávnený platbu za telefón pre seba i matku. Súd považuje za objektívny výdavok na telefón pre neho len vo výške 7 eur ako najmenšej sume možnej dobiť si na kredit mobilu a dostatočnej na potrebu byť v základnej operatívnej komunikácii s matkou v prípade potreby. Pri poplatkoch spojených s bývaním v dome súd akceptoval len pomernú časť pripadajúcu na oprávneného, keďže v dome býva, a to nasledovne: pri plyne je to suma 25,75 eur (103 eur: 4 osoby), pri elektrine 14 eur (56 eur : 4 osoby), pri vode je to suma 2,85 eur mesačne (34,28 eur: 3 mesiace : 4 osoby), pri rozhlas a TV v sume 1,16 eur (4,64 eur:4osoby), pri internete 2,84 eur (11,39 eur:4osoby). Súd prihliadal na preukázanú objektívnu platbu na stužkovú 160 eur, bez ktorej by sa oprávnený stužkovania nemohol zúčastniť. Sumu 160 eur súd rozpočítal na 10 mesiacov posledného školského roku oprávneného a dospel k mesačnej sume 16 eur, ktorú by rodičia platili ak by sa rozhodli pre platbu v splátkach poplatku.

31.3. Súd neakceptoval platbu za autoškolu 650 eur z dôvodu, že jednak oprávnený platbu nepreukázal a z druhého dôvodu (aj keď by ju preukázal), že nejde o takú nevyhnutnosť, bez ktorej by oprávnený istý čas nemohol žiť, napríklad kým začne pracovať. Tu súd podporne prihliadal i na to, že na jednej strane v minulosti matka oprávnenému zmenila priezvisko dobrovoľne a vedome vzdaním sa zvyšovania výživného, teda aby ho nemal po biologickom otcovi a preto by bolo podľa súdu aj v rozpore s dobrými mravmi teraz od práve toho otca žiadať prispieť na takú vec ako je zaplatenie autoškoly.

31.4. Súd neakceptoval ani oprávneným deklarované výdavky na zariadenie detskej izby (kúpa skrine) za 279,40 eur a kúpu podlahy 127,09 eur do domu jeho starých rodičov, hoci aj do ním používanej izby. Ide o výdavky kupované v mesiaci júl 2019, kedy oprávnený reálne už do školy nechodil, nikde nebrigádoval. Z faktúry z 24.7.2019 (čl. 123) súd zistil, že matka oprávneného ako odberateľ si objednala laminátovú podlahu a podložku pod podlahy celkovo za 127,09 eur. Taktiež si ona objednala vo firme SCANTO nábytok skriňu za 258 eur. Teda v čase plnoletosti oprávneného nie on, ale jeho matka objednávala tento tovar. Taktiež oprávnený ani len nepreukázal, že skriňa bola kupovaná pre neho. Súd hodnotí ako neobjektívny výdavok kúpu podlahy aj z dôvodu, že dom (v ktorom oprávnený býva) nie je v jeho vlastníctve ani v istom podielovom spoluvlastníctve, preto by nebolo objektívne sa pri výživnom zaoberať tým, aby jeho otec mal prispievať na zveľaďovanie domu starých rodičov jeho syna.

31.5. Z takto ustálených položiek za objektívne (uvádzané v odôvodnení v ods. 30.1. až 30.4.) si súd určil ako reálne mesačné výdavky na oprávneného v celkovej sume 153,69 eur, zaokrúhlene 154 eur. Všetky uznané položky súd vydělil dvomi, lebo ich delil medzi oboch rodičov a to nasledovne: cestovné 24 eur :2 = 14 eur; ZRPŠ 20 eur:2 =10 eur, školské pomôcky 10 eur:2 =5 eur, stavebné sporenie 14,94 eur :2 =7,47 eur, životné poistenie 9,03 eur:2 =4,51 eur, kontaktné šošovky v polovičnej sume 8,995 eur:2 = 4,49 eur, strava počas praxe 12,50 eur:2 = 6,25 eur, strava v domácom prostredí 80 eur:2 = 40 eur, oblečenie 30 eur:2 = 15 eur, drogéria 10 eur :2 = 5 eur, Digi 12,60 eur :2 = 6,30 eur, komunálny odpad 21 eur ročne:2 = 10,50 eur: 12 mesiacov= 0,875 eur, telefón 7 eur:2 = 3,50 eur, plyn 25,75 eur: 2 = 12,87 eur, elektrina 14 eur: 2 = 7 eur, voda 2,85 eur : 2 = 1,425 eur, rozhlas a TV 1,16 eur :2 =0,58 eur, internet 2,84 eur :2 = 1,42 eur, stužková 16 eur mesačne:2 = 8 eur. Súd prihliadal aj fakt, že oprávnený za prax mesačne dostával 50 eur, avšak predmetnú sumu vyhodnotil

ako vreckové (a nie jeho príjem), ktoré mu malo slúžiť aj na jeho prípadné výdavky s nakupovaním v bufete v škole či na kultúrne aktivity ako je pr. kino .

32. Povinný si preukázateľne výživné na oprávneného plnil v sume 33,19 eur podľa súhlasu matky oprávneného ešte z roku 2009, a to až do konca augusta 2019. Čo sa týka písomného vyhlásenia matky oprávneného z 11.1.2009, že nebude v budúcnosti požadovať zvýšenie výživného na syna pokiaľ bude otec súhlasiť so zmenou priezviska dieťaťa súd len dodáva, že predmetné vyhlásenie je pre toto konanie nepodstatné. Pokiaľ ide o dohodu rodičov, táto má prednosť pred rozhodnutím súdu a pokiaľ sa tak v minulosti rodičia dohodli , treba ich dohodu rešpektovať. Z toho vyplýva, že pokiaľ aj otec platil na miesto súdom určeného výživného 1500 Sk (49,79 eur) sumu 33,19 eur, súd to rešpektuje. Avšak ako náhle je podaný návrh na súd (tu na zvýšenie výživného) s zvýšením výživného od doručenia podania na súd a k dohode medzi účastníkmi neprišlo, súd vychádza z posledného právoplatného súdneho rozhodnutia. Samotné vyhlásenie matky oprávneného súd hodnotí len za špekulatívne „kupčenie“ s výživným dieťaťa na presvedčenie otca, aby súhlasil s zmenou priezviska.

33. Čo sa týka rodičov, matka osobný stav nezmenila, otec sa oženil dňa 20.5.2016. Ani jednému z rodičov oprávneného nevznikli ďalšie vyživovacie povinnosti. V čase poslednej úpravy výživného v roku 2005 mala matka netto mesačný príjem 381 eur (11.487 Sk). V súčasnosti má matka oprávneného netto mesačný príjem cca 516 eur, do 31.8.2019 poberala ešte rodinné prídavky na syna ako na študenta. Povinný mal v čase posledného rozhodovania o výživnom netto mesačný príjem cca 497 eur (15.000 Kč) a v súčasnosti má netto mesačný príjem 775,40 eur. U oboch rodičov došlo k zvýšeniu príjmu. Povinný preukázal, či jeho manželka súc stále PN nemá nejaký príjem, napríklad poberanie nemocenského, čo je bežné pri osobách, ktoré sú evidované ako nezamestnané.

34. Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázané, že návrh oprávneného je podaný dôvodne, lebo 1/ došlo k zmene pomerov u rodičov v tom, že obom rodičom oprávneného sa príjem zvýšil (oproti roku 2005); 2/ naposledy bolo o výške výživného rozhodované v čase, keď oprávnený navštevoval materskú škôlku a od tejto doby sa podstatne zvýšili náklady na jeho potreby ako na žiaka, v čase podania návrhu na súd už študenta strednej školy. Súd prihliadal jednak na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na zárobkové možnosti a schopnosti povinného. Súd mal preukázané objektívne mesačné výdavky matky oprávneného na ňu a bývanie pre ňu nasledovne: Digi 12,60 eur mesačne, komunálny odpad 21 eur ročne, s bývaním v dome : pri plyne je to suma 25,75 eur (103 eur: 4 osoby), pri elektrine 14 eur (56 eur : 4 osoby) , pri vode je to suma 2,85 eur mesačne (34,28 eur: 3 mesiace : 4 osoby) , pri rozhlas a TV v sume 1,16 eur (4,64 eur:4osoby), pri internete 2,84 eur (11,39 eur:4osoby). Povinný (otec) preukázal nasledovné pravidelné mesačné výdavky : na hypotéku na byt 98,21 eur , nájom 152,32 eur, RTVS v sume 4,64 eur, káblovku 11,55 eur, internet 11,72 eur, elektrinu 22 eur, ročne komunálny odpad 50,59 eur na tri osoby (t.j. na jednu osobu 16,86 eur), daň z nehnuteľnosti 20 eur ročne. Z výdavkov uvedených povinným súd akceptoval nie všetky položky v plnej sume z dôvodu, že s nimi žije v spoločnej domácnosti dcéra jeho manželky v ich 3 izbovom byte v BSM . Táto im prispieva mesačne sumou 60 eur. Je samozrejme len vecou matky dieťaťa, akú sumu ako príspevok na domácnosť a stravu od dieťaťa požaduje, ale na účely výpočtu výživného súd musí na dcéru manželky prihliadať ako na tretiu osobu bývajúcu s nimi , úmerne v svojom podiele sa na výdavkoch podieľať. Potom úmerne tomu súd vyhodnotil všetky deklarované výdavky. Výšku hypotéky súd akceptoval v plnej výške 98,21 eur. Výšku nájmu akceptoval súd len v 2/3-nách , t.j. v sume 101,54 eur; RTVS v 2/3-nách, t.j. 3,09 eur; káblovku v 2/3-nách, t.j. 7,7 eur; internet v 2/3-nách, t.j. 7,81 eur; elektrinu v 2/3-nách, t.j. 14,6 eur; komunálny odpad len za 2 osoby , t.j. 33,72 eur deleno 12 mesiacov = 2,81 eur mesačne; daň mesačne 1,66 eur (20:12 mesiacov). Z tohto si súd ustálil ak mesačné pravidelné výdavky povinného spolu s jeho manželkou vo výške 237,42 eur. K tomu je treba pripočítať samozrejme aj stravu na mesiac. Povinný nepreukázal svoje tvrdenie o mesačných výdavkoch na svoje lieky v sume 7 eur a pre manželku vo výške 25 eur, preto na tieto položky ani neprihliadal.

35. Oprávnený opakovane súdu predkladal na preukázanie pracovnej neschopnosti manželky potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti (ďalej len „PN“) uchádzača o zamestnanie od všeobecnej lekárky. Jedno potvrdenie je datované dňa 24.8.2018 a jedno dňa 28.8.2019, pričom na každom potvrdení je uvedený „iný dátum“ začiatku jej PN-ky a na každom je uvedená iná diagnóza (raz I80.2., raz M 54.2). Oprávnený sa bráni plateniu vysokého výživného tým, že jeho manželka je PN. Preukázal síce trvanie práceneschopnosti, ale nepreukázal dôvodnosť dlhodobej PN-ky , hlavne ak je evidovaná ako nezamestnaná. Súd na jej PN-ku len podporne prihliadal, lebo oprávnený si nesplnil

riadne povinnosť odprezentovanú už aj odvolacím súdom v rámci odôvodnenia preukázať svoje tvrdenia. Súd má za to, že pokiaľ nedoložil potvrdenie od odborného lekára, špecialistu, pr. aspoň potvrdenie, že jeho manželka konkrétnu odbornú ambulanciu navštevuje, nemôže byť trvanie PN-ky dôvodom pre nezvýšenie výživného. Súd dodáva, že mu nič nebránilo požiadať manželku, aby dala lekárom, ktorých navštevuje (ak navštevuje teda aj iných okrem všeobecnej lekárky), súhlas na vystavenie potvrdenia o objektívnom dôvode jej PN-ky.

36. Následne, po objektívnom zistení skutkového stavu a osobných, zárobkových pomerov účastníkov konania bolo možné pristúpiť k riešeniu otázky výšky výživného. Súd pri posudzovaní a vyhodnocovaní dôkazov získaných v rámci konania vychádzal z zaužívanej súdnej praxe v rámci odvolacích súdov, že výšku bežného výživného je potrebné vo všeobecnosti počítať sumou 20-30% z čistého príjmu povinného rodiča (konkrétne pri zdravej študentke strednej školy v sume do 25 %) a vydeliť to počtom vyživovacích povinností povinného rodiča. Prvotne je potrebné však prihliadať na možnosti a schopnosti rodiča, objektívne reálne výdavky plnoletého dieťaťa a zistený skutkový stav. V tomto konkrétnom prípade súd vychádzal z príjmu povinného vo výške 775,40 eur netto mesačne. Z toho 25 % predstavuje sumu 193,85 eur, zaokrúhlene 190 eur na jedno dieťa. Na druhej strane mal objektívne preukázané, že povinný súhlasil so zvýšením na 100 eur a oprávnený mal objektívne mesačné výdavky za dobu svojho posledného 4 ročníka na strednej škole v sume 154 eur (ods. 31.5. odôvodnenia tohto rozsudku). Na základe týchto výpočtov súd zvýšil výživné z 49,79 eur mesačne na 154 eur mesačne, vo zvyšku návrh zamietol. Súd pritom vychádzal z toho, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov.

37. Nakoľko súd zvýšil výživné povinnému na oprávneného s účinnosťou od podania návrhu dňa 15.1.2019 do 23.9.2019 v zmysle žiadosti oprávneného, pritom povinný platil do konca augusta 2018 výživné po 33,19 eur, vznikol mu nedoplatok za obdobie od 15.1.2019 do 23.9.2019 v celkovej sume 1030 eur. Súd určil nedoplatok do 23.9.2019, lebo to tak žiadal oprávnený aj napriek faktu, že súdom bolo výživné zrušené až k 1.10.2019. Nedoplatok za vyššie uvedené obdobie vypočítal nasledovne: 1/ za obdobie 15.1.2019-31.1.2019 v sume 84 eur. K tejto sume dospel súd takto: 17 dní /31 dní x 154 eur = 84,45, zaokrúhlene 84 eur.; 2/ za obdobie február roku 2019 až 23.9.2019: 7 mesiacov x 154 eur = 1078 eur + 23 dní/30dní x 154 eur = 118 eur. Čiže celkovo by mal byť nedoplatok 1280 eur. Z tejto sumy súd odpočítal výživné platené povinným reálne po 33,19 eur mesačne, t.j. celkovo odpočítal sumu 250,54 eur a tak dospel k výslednému nedoplatku 1030 eur. K tejto sume 250,54 eur súd dospel nasledovne: v 2/2019 až 8/2019: 7 x 33,19 eur = 232,33 eur; za obdobie 1.9.2019-23.9.2019 nebolo zaplatené žiadne výživné; za obdobie 1.1.-14.1.2019:14 dní / 31 dní x 33,19 = 14,98 eur. Potom ak z 33,19 eur pripadlo na prvé obdobie do 14.1.2019 suma 14,98 eur, tak z sumy 33,19 eur zostala suma 18,21 eur spadajúce do januára 2019, do podania návrhu na súd. Čiže 1280 eur -232,33 eur - 18,21 eur = 1029,46, zaokrúhlene 1030 eur. Súd akceptoval žiadosť povinného na povolenie mu splácať nedoplatok z dôvodu, že na jednej strane oprávnený od neho žiada výživné, pritom nemá o neho žiadny záujem ani len telefonický a na druhej strane má oprávnený doma nezamestnanú a chorú manželku, pričom musí finančne zabezpečovať ich spoločnú domácnosť. Súd vychádzal z toho, že v prvom rade musí povinný platiť bežné výživné a preto povolil povinnému splácať nedoplatok na výživnom po 29 eur mesačne (28,61, zaokrúhlene 29 eur). Súd vychádzal z zaužívanej súdnej praxe povoliť dlh splácať povinnému rodičovi najviac na dobu 36 mesiacov. Podporne súd prihliadal na to, že sám povinný v rámci odvolania navrhoval platiť výživné po 100 eur mesačne, ale do dňa rozhodnutia nepreukázal, že by tak učinil aspoň raz. Pri povolení splátok súd prihliadal už aj na to, že oprávnený je v súčasnosti zamestnaný a má pravidelný príjem.

38. Podľa § 54 zák. č. 161/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zavinil trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

39. Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

40. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

41. Oprávnený žiadal nahradiť mu trovy konania s odkazom na § 54,55 CMP, preto sa s tým súd osobitne vypořiadal. V mimosporových konaniach upravených týmto zákonom platí všeobecná zásada,

že žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ktoré si v konaní platil a každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy. Civilný mimosporový poriadok však pripúšťa výnimky, pričom jednou z výnimiek je § 53 CMP. Oprávnený svoj návrh odôvodnil tým, že povinný svojim konaním vo forme nepredloženia listín spôsobil opätovné odročenie pojednávania. Súd podporne prihliadal na závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí, sp. zn. IV. ÚS 147/08, v zmysle ktorých pri rozhodovaní o náhrade trov konania treba prihliadnuť s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu aj na spravodlivé riešenie vzťahov medzi účastníkmi konania, ktoré je neoddeliteľnou súčasťou materiálneho prístupu k výkonu súdnictva. Z obsahu spisu mal súd preukázané, že pred prvým rozhodnutím okresného súdu sa konali dve pojednávania, pritom nie len povinný nepreukázal svoj aktuálny príjem ale ani sám oprávnený nepreukázal riadne svoje mesačné výdavky študenta ani svojej matky. To bol aj dôvod, prečo sa prvé pojednávania odročovalo. Po zrušení rozsudku okresného súdu odvolacím súdom sa na tunajšom súde konali dve pojednávania. Na prvom z nich opätovne nie len povinný, ale ani oprávnený nepredložili riadne všetky listiny, na ktoré boli osobitne spolu s predvolaním vyzvaní v zmysle intencií odvolacieho súdu. Čiže obaja účastníci zavinili v rovnakej miere odročenie pojednávania a pokiaľ oprávnenému vznikli ďalšie trovy konania, je povinný si ich znášať sám. Podporne súd prihliadal na spôsob správania sa či nesprávania sa syna voči otcovi, ktorému vyká, nekomunikuje s ním priamo, ale len posiela listy (pr. keď mu oznamoval, že už pracuje). Na základe týchto skutočností súd dospel k záveru, že by bolo nesprávne rozhodnúť o trovách konania v zmysle § § 54,55 CMP. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 52 CMP a nepriznal ani jednému z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej

inštancie.

Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 zák. č. 233/1995 Z. z. v spojení s § 48 zák. č. 233/1995 Z. z.).